

עריכה ופירושי המילים: אלי פרה.

המבקש את פירושי המילים לשיר- יצור קשר באתר.

בשדה / חיים נחמן ביאליק

הן לא ככנף רננים נתפשת, מתמלטה לחפש ברננה,
אף לא ככפיר נכבש, בטח, המשבר את-בריחיו לברח –
ככלב, ידידי, ככלב ממעניו, בזה נפש ומענה,
ברחתי היום אל- השדה מפני עצבון ידי בלי כח.

לגיא, הפרמלה! שם שלום מסביב אהלים ישליו,
שם ברוכי אלה שאננים מפחד בנויהם יתערו,
נביטו את-חילם כי-ינזב, שלומת עמלם יחזיו,
ולשם – כל-רגשותי ינהו ושעפי ינהרו.

אצא לי השדה ואשמע מה-דבר אדני מן-הקמה,
מה-לאט הרוח ממשק הקנים הזקופים, הגאים,
מה-ירקם בסתר זיו שדי, מה-יפעל בול הרים בדממה,
ומה השבלים תנענה ראשיהן השעירים המלאים?

אבאה בבר ואחבא, ובקומת שבליו אטבעה,
אתבולל בין שפעת גבעוליו, אסחף בשטף גליהם,
אקשיבה דמית היער, את-רזי החרש אשמעה,
אט אזני אל-לחש העצים ואשמע סוד שיח עליהם.

את-פני בקרקע אכבשה, לארץ הרטבה אפלה,
אשאלה את-פי האדמה ואבך הרבה בכה אל-חיקה:
הגידי לי, אמי-אדמה, רחבה, מלאה וגדולה –
מדוע לא-תחלצי שדך גם-לי נפש דלה שוקקה?

דְּמִיָּה מִסְבִּיב. הַשֶּׁמֶשׁ אֶל-קֶצְבֵי הַהָרִים יִרְדֶּה.
מִסְגֵּר בְּחֹמֶת שְׂבָלִים גְּבֹהוֹת, הָעֵטְרוֹת מְשֻׁעוֹלִי,
וּמַעֲטָף וְנִחְבָּא בְּצֵלֵן הַדֶּק – נוֹגֵה חֶרֶשׁ אֶצְעָדָה,
עַל-רֵאשֵׁי שָׁמַיִם טְהוֹרִים, וְקָמָה מִימִינִי, מְשֻׁמְאֵלִי.

וְעַרְפְּלֵי הַטֶּהַר יִמּוּגוּ, יִמְסוּ בְּמָרוֹם הַרְקִיעַ,
צְלִילֵיהֶם הַדְּקִים יִזְחֲלוּ וַיִּרְחֲפוּ עַל-פְּנֵי הַשְּׂבָלִים,
יַעֲמּוּ אֶת-זֶהָב תִּלְתְּלֵיהֶן, וְרוּחַ חֲרִישִׁית תִּנְיַע
בְּלֹט אֶת-הַקָּמָה הַנָּמָה, הַחֲלָמָה בֵּין אֹרוֹת וּצְלָלִים.

פְּתָאִם יַעוֹר רוּחַ וַיֵּךְ בְּשְׂבָלִים,
וַתִּתְחַלְחַל הַקָּמָה, נִנְעָרָה, נִרְעָשָׂה ;
שְׂבָלֵיהָ הַמְּלֵאוֹת כְּבָנֵי צֶאֱן מִבְּהָלִים
הִפְנוּ נָסוּ אֶל-אַרְצָה חֲדָשָׁה.

וּכְגַלֵּי יָם מִן-הַהָר אֶל-הַבְּקָעָה נִצְנָפוּ,
מִן-הַבְּקָעָה לְכַרְמֵל נִבְהָלוֹת בְּרָחוּ,
וּמִשָּׁם הִלָּאָה-הִלָּאָה בְּמַרוּצָתָן שְׁטָפוּ,
וּבַהֲמַלְהָ נַעֲיָמָה הַשְּׁתַּפְּכוּ.

מֵה-תִדְדוֹן, קָנִי זֶהָב, שְׂבָלֵי-פֶז תִּשְׁקוּ?
מִי יִרְעִישְׁכֶם כְּאַרְבֶּה וִירוֹמִם גְּלִיכֶם?
לְמָה תִּזְוִי נִיצוּצוֹת, זִיקוֹת אֹר תִּזְרְקוּ
עַל-הַצְּפָרִים הַמְּרַחֲפוֹת עֲלֵיכֶם?

הַתְּנַהְרוּ לְמָקוֹם שֶׁהָעֵבִים יִסְעוּ?
שְׁיַפּוּחַ הַיּוֹם, שְׁיִנוּסוֹ הַצְּלָלִים?
הַלְּמָקוֹם שֶׁהַחֲלוּמוֹת נִפְשָׁנוּ יִשְׂאוּ
אֶתְּוֹן נְסוֹת נַחְפְּזוֹת, שְׂבָלִים?

כְּעֵינִי אֶעֱמִיד לְפָנֵי הוֹד הַקָּמָה הַמְּאִירָה וְשִׁמְחָה,
וְאֵדַע אֶד-עֵתָה אֶת-עֵינַי מִה רַב, הֵה, אֶד-עֵתָה אֶרְאֶנּוּ!
לֹא יָדִי עֲצֹבוֹן, שְׁפָלִים, לֹא יָדִי קוֹמֵתָן טִפְחָה,
לֹא-כַחַי פְּזָרְתִי בְּזָה, לֹא אֲנִי אֶצְבְּרֶנּוּ;

לֹא רְסִיסִי זְעַתִּי אֶת-מְגֻרְפוֹת אֲדַמְתָּן הַשְּׁחֹרָה הַרְטִיבוּ,
אֶף לֹא תִפְלְתִי הוֹרִידָה אֶת-מִטֵּר הַשְּׁמַיִם עַל-נִירְכָן,
לֹא עֵינַי הִרְהִיבוּ מְלֵאוֹת רֵאשִׁיכָן, לֹא לְבִי הִרְחִיבוּ,
אֶף לֹא הִידָד שִׁירֵי יִזְעָזַע מְנוּחַתָּן וַיִּפֹּל עַל-קִצִּירְכָן –

וּבְכָל-זֹאת יִקְרָתֶם לִי, שְׂדוֹת, יִקְרָתֶם לִי שְׁבָעִים וְשִׁבְעָה,
מֵאֲזַתְפִּירוֹנֵי אֶת-אֲחֵי הַרְחוֹקִים, הָעוֹבְדִים בֵּית אֲמִי,
שְׂאוּלֵי בְּרָגַע הַזֶּה יִשְׂאוּ קוֹלָם מִרֹאשׁ הַר וְגִבְעָה,
וְעֵנוּ גַם-הֵם אֶת-בְּרַכְתִּי, הַשְּׁלוּחָה אֶלֵיהֶם מֵעַמִּי.

תרנ"ד.